

10 твимъ? А той имъ рече: Ето щомъ влѣзте въ градъ-ть, ще ви срѣщие человѣкъ, който носи кърчагъ съ водж; идѣте вслѣдъ него въ домъ-ть въ който влѣзе, И рече ти на стопанинъ-ть на кѫшъ-тѣ: Учителъ-ть казува на тебе: *Дѣ* е гостина-та стая въ който наедно съ ученици-ть си че ямъ 12 пасхъ-тѣ? И той ще ви посочи горница 13 голѣмъ постланж; тамо пригответѣ. И като отидохъ намѣрихъ както имъ рече: и пригответихъ пасхъ-тѣ.

14 И *к*огато дойде часъ-ть, сѣдна на трпежъ-тѣ, и дванадесетъ апостоли съ 15 него. И рече имъ: Съсь желаніе пожелаахъ да ямъ тѣзи пасхъ съ васъ прѣди 16 страданіе-то си; Защото ви казувамъ че иѣма да ямъ вече отъ неїхъ, *а*докль ся 17 не испълни въ царство-то Божіе. И като зѣ чаши-тѣ, благодари и рече: Земите 18 това и раздѣлѣте *го* помежду си. Защото 19 ви казувамъ, че иѣма да пішъ отъ плодътъ на лозжъ-тѣ, до кѫдъ не дойде царство-то Божіе. И зѣ хлѣбъ, и благодари 20 прѣломи го, даде имъ и рече: Това е тѣло-то мое, което ся за васъ дава; *и* това правѣте за мое въспоминаніе. Така зѣ и чаши-тѣ слѣдъ вечерій-тѣ, и рече: «*Т*ая чаша е новый-ть завѣтъ съ моихъ-тѣ 21 кръвь, която ся за васъ пролива. *Но* ето, ражка-та на тогозъ който мя прѣдава 22 съ мене е на трпежъ-тѣ. И *С*ынъ чловѣческий отхожда споредъ *както* е опрѣдѣлено; но горко на тогозъ чловѣка 23 чрѣзъ когото ся прѣдава. И *т*ѣ начижахъ да разыскуватъ помежду си, койли отъ тѣхъ ще е тойзи който ще стори това.

24 *С*танж още и прѣпиря помежду имъ, кого отъ тѣхъ ще иматъ за голѣмъ. 25 А *т*ой имъ рече: Царіе-тѣ на народы-тѣ господаруватъ надъ тѣхъ, и тѣзи които ги владѣятъ наричатъ ся благодѣтели. 26 А *с*вы не така; *и* но наий голѣмый-ть ис- 27 поиже между ви, да бѫде както наий мал- 28 кій-ть; и който началствува, както оно- 29 гоъзъ който слугува. Защото *у*кой е по- 30 голѣмъ, който сѣди на трпежъ-тѣ ли, или който слугува? не тойзи ли който сѣди? *Но* азъ помежду въсъ съмъ като единъ който слугува. А ви сте онѣзи които устоихте съ мене наедно *въ* мои-тѣ 31 наиста. *З*а това азъ въсъ завѣщаамъ царство, както Огецъ ми завѣща на мене; *и* *з*а да ядете и да піете на трпежъ-тѣ

^с Мар. 26; 20. Мар. 14; 17.
^а Гл. 14; 15. Іоан. 10; 41.
Отк. 19; 9.
^с Мар. 26; 29. Мар. 14; 25.
^и Мар. 26; 26. Мар. 14; 22.
^и 1 Кор. 11; 24.
^и 1 Кор. 10; 16.
^и Пасл. 41; 9. Мар. 26; 21,
23. Мар. 14; 18. Іоан. 13;
21, 26.
^и Мар. 26; 24.
^и Іоан. 2; 23, 4; 28.

^о Мар. 26; 22. Іоан. 13; 22, 25.
^п Мар. 9; 34; Гл. 9; 46.
^р Мар. 20; 25. Мар. 10; 42.
^с Мар. 20; 26. 1 Пет. 5; 3.
^т Гл. 9; 48.
^у Гл. 12; 37.
^ф Мар. 20; 28. Іоан. 13; 13,
14. Флп. 2; 7.
^х Евр. 4; 15.
^и Мар. 24; 47. Гл. 12; 32, 2
Кор. 1; 7. 2 Тим. 2; 12.
^и Мар. 8; 11; Гл. 14; 15. Отк.

ми въ царство-то мое; и *и*да сѣднете на прѣстолы, да сѫдите дванадесетъ-тѣ племена Израилевы.

31 И рече Господъ: Симоне, Симоне, ето, *и* Сатана ви изыска, *и*за да *с*и отсѣе *к*а- 32 то жито. *Но* азъ ся молихъ за тебе, да не оскудѣе твоята вѣра; и ты *к*огато 33 си обѣрнешь, утвърди братія-та си. И *Петръ* му рече: Господи, готовъ съмъ съ тебе *наедно* и въ тѣмницѣ и на смърть да 34 иджа. А *т*ой му рече: Казувамъ ти, Петре, пѣтъ-ть днесъ иѣма да пїе, прѣди да си отречешъ *ты* триждѣ че мя не позна- 35 вашъ. И *р*ече имъ: Когато ви пратихъ безъ кесій, безъ тѣржикъ и безъ обуща, о- 36 стаижте ли лишени отъ иѣшо? А тѣ ре- 37 кохъ: Отъ нищо. Тогрази имъ рече: Но сега който има кесій да єж земе *със* себе си, така и тѣржикъ; и който иѣма, нека продаде дрехъ-тѣ си и нека купи 38 иожъ. Защото ви казувамъ, че още и то- 39 ва писано-то трѣбва да ся испълни на ме- 40 не: «*И* ет беззаконны-ть ся счете», за- 41 щото *писаны-тѣ* за мене, зематъ край. 42 И тѣ рекохъ: Господи, ето тука два но- 43 жа. А той имъ рече: Доволно сѫ.

44 И *излѣзе* та отиде *и* по обуца на го- 45 рѣ-тѣ Елеонскѣ; отидохъ вслѣдъ него и 46 ученици-ть му. И като дойде на място- 47 то, рече имъ: «*М*олѣте ся да не впадне- 48 те въ искушеніе. И *т*ой си отложи отъ 49 тѣхъ колкото единъ хвърлей камъкъ, и 50 колѣничи и моляше ся, И думаше: Отче, ако щеща да мя заминешъ съ тѣзи ча- 51 шъ; обаче *и* не моя-та воля, но твоя-та 52 да бѫде. И яви му ся *а*нгелъ отъ небе- 53 то та го укрѣпява. И понеже *б*ѣ въ 54 тѣхъ, моляше ся по усердно: и потъ-та 55 му станж както капки кръвь конто ка- 56 гоъзъ на земѣ-тѣ. И като станж отъ 57 молѣжъ-тѣ, дойде при ученици-ть си, и 58 намѣри ги заспали отъ скърбъ: И рече 59 имъ: Защо спите? станйте та ся *съмѣл-тѣ*, за да не впаднете въ искушеніе.

60 И когато още говорѣше той, *а* него на- 61 родъ, и тойзи който ся наричаше Іуда, 62 единъ отъ дванадесетъ-тѣ, вървѣше 63 прѣдъ тѣхъ, и приближи при Іисуса да 64 го *ц*луене. А Іисусъ му рече: Іудо, съсъ 65 цѣлованіе ли прѣдавашъ Сына чловѣче- 66 скаго? И тѣзи които бѣхъ съ Іисуса ка- 67 то видѣхъ това що имаше да стане, рекохъ му: Господи, да ударимъ ли съ

^ж Мар. 26; 36. Мар. 14; 32.
^и Іоан. 18; 1.
^и Гл. 21; 37.
^а Мат. 6; 13; 26; 41. Мар.
14; 38. Ст. 46.
^б Мат. 26; 39. Мар. 14; 35.
^и Іоан. 5; 30; 6; 38.
^и Мат. 4; 11.
^и Іоан. 12; 27. Евр. 5; 7.
^и Ст. 40.
^и Мат. 26; 47. Мар. 14; 43.
^и Іоан. 18; 3.